

ПОЛИТИКИ И ПРОЦЕДУРИ
ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КЛИЕНТИТЕ НА ИП „МК Брокерс“ АД
КАТО ПРОФЕСИОНАЛНИ, НЕПРОФЕСИОНАЛНИ И ПРИЕМЛИВА
НАСРЕЩНА СТРАНА

I. ЦЕЛИ

Чл. 1. (изм. с решение на СД от 15.06.2020 г.) Настоящите Политики и процедури за определяне на клиентите на ИП „МК Брокерс“ АД като професионални, непрофесионални и приемлива насрещна страна (Политики и процедури) имат за цел да посочат критериите, въз основа на които ще бъдат категоризирани клиентите на ИП „МК Брокерс“ АД (Инвестиционния посредник).

Чл. 2. (изм. с решение на СД от 15.06.2020 г.) Настоящите Политики и Процедури са изготвени въз основа на приложимите нормативни актове, както следва:

1. Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС;
2. Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията от 25 април 2016 година за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива;
3. Закон за пазарите на финансови инструменти.

II. ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ПРИНЦИПИ.

Чл. 3. (изм. с решение на СД от 15.06.2020 г.) (1) В зависимост от бележите, които притежават, клиентите на Инвестиционния посредник те попадат в една от изброените по-долу три групи:

1. За професионален клиент може да бъде приет клиент, който притежава опит, знания и умения, за да взема самостоятелно инвестиционни решения и правилно да оценява рисковете, свързани с инвестирането, и който отговаря на изискванията на раздел I от Приложение 1 към § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти, а именно:

1.1. Лица, за които се изисква издаването на лиценз за извършването на дейност на финансовите пазари или чиято дейност на тези пазари е регулирана по друг начин от националното законодателство на държава членка, независимо от това дали е съобразено с директива на Съюза, както и лица, получили разрешение за извършване на тези дейности или по друг начин регулирани от законодателството на трета държава, както следва:

- а) кредитни институции;
- б) инвестиционни посредници;
- в) други финансови институции, които подлежат на лицензиране или се регулират по друг начин;
- г) застрахователни дружества;
- д) предприятия за колективно инвестиране и техните управляващи дружества;
- е) пенсионни фондове и пенсионноосигурителните дружества;
- ж) лица, които търгуват по занятие за собствена сметка със стоки или стокови деривати;
- з) местни дружества;
- и) други институционални инвеститори.

1.2. Големи предприятия, които отговарят поне на две от следните условия:

- а) балансово число - най-малко левовата равностойност на 20 000 000 евро;
- б) чист оборот - най-малко левовата равностойност на 40 000 000 евро;
- в) собствени средства - най-малко левовата равностойност на 2 000 000 евро.

1.3. Национални и регионални органи на държавната власт, държавни органи, които участват в управлението на държавния дълг, централни банки, международни и наднационални

институции като Световната банка, Международният валутен фонд, Европейската централна банка, Европейската инвестиционна банка и други подобни международни организации.

1.4. Други институционални инвеститори, чиято основна дейност е инвестиране във финансови инструменти, включително лица, които извършват секюритизация на активи или други сделки за финансиране.

2. Непрофесионален клиент е клиент, който не отговаря на изискванията за професионален клиент по т.1 по-горе и който не е определен като професионален или приемлива насрещна страна.

3. По смисъла на чл. 89, ал. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти “приемлива насрещна страна“ означава инвестиционен посредник, кредитна институция, застрахователно дружество, колективна инвестиционна схема, управляващо дружество, пенсионен фонд, пенсионноосигурително дружество, пенсионен фонд, други финансови институции, които имат лиценз или са регулирани от законодателството на Европейския съюз и на държавите членки, националните правителства, държавни органи, които управляват държавен дълг, централни банки и международни институции, както и такива лица от трети държави, спрямо които се прилагат изисквания, еквивалентни на изискванията на законодателството на Европейския съюз.

3.1. За приемливи насрещни страни могат да се считат и други лица, които отговарят на определените с чл. 71 от Делегиран регламент (ЕС) 565/2017 изисквания, включително лица от трети държави.

3.2. В случай на нареждане на клиент, който е лице от друга юрисдикция, инвестиционният посредник отчита дали клиентът е определен като приемлива насрещна страна съгласно законодателството на държавата, в която клиентът е установен.

3.3. Всяко лице, определено като приемлива насрещна страна по ЗПФИ, може изрично да поиска да не се третира за такава страна изцяло или за конкретна сделка.

3.4. При сключването на сделка със или за приемлива насрещна страна по т.3.1. и т. 3.2. по-горе инвестиционният посредник следва да разполага с изричното потвърждение от лицето, че е съгласно да бъде третирано като приемлива насрещна страна.

3.5. При сключването на сделки със или за приемливи насрещни страни инвестиционният посредник спазва изискванията по [чл. 71 от Делегиран регламент \(ЕС\) 2017/565](#).

4. Клиенти на ИП, които не са професионални по смисъла на т. 1, могат да бъдат смятани по тяхно искане за професионални клиенти, ако отговарят най-малко на два от следните критерия:

(а) през последните 4 тримесечия лицето е сключвало средно за тримесечие по 10 сделки със значителен обем на съответен пазар;

(б) стойността на инвестиционния портфейл на лицето, който включва финансови инструменти и парични депозити, е повече от левовата равностойност на 500 000 евро;

(в) лицето работи, или е работило във финансовия сектор не по-малко от една година на длъжност, която изисква познания относно съответните сделки или услуги.

4.1. Клиентите по т. 4 могат да поискат да бъдат третирани като професионални клиенти при спазване на процедурата по т. 2 на раздел II от Приложение 1 към § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти, а именно:

(а) клиентите трябва да поискат писмено пред ИП да бъдат третирани като професионални клиенти общо или във връзка с определени инвестиционни услуги или сделки или с определен вид сделки или инвестиционен продукт;

(б) ИП е длъжен да предупреди в писмен вид клиента, че той няма да се ползва от съответната защита при предоставянето на услуги и извършването на дейности от ИП, както и от правото да бъде компенсирани от Фонда за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти;

(в) клиентът трябва да декларира, че е уведомен за последиците по буква (б);

(г) преди да вземе решение клиентът по т. 4 да бъде третиран като професионален клиент, ИП трябва да предприеме необходимите действия, за да е сигурен, че клиентът отговаря на изискванията на т. 4.

(2) ИП, извършващ инвестиционни услуги по чл. 6, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), може да сключва сделки с приемливи насрещни страни, без да е длъжен да спазва изискванията по чл. 71, ал.1, чл. 72, чл. 73, чл. 74, чл. 77, чл. 78, чл. 82, чл. 84, чл. 85, чл. 86 и чл. 87 от ЗПФИ по отношение на конкретните сделки или съответната допълнителна услуга, пряко свързана с тези сделки.

III. ПРОЦЕДУРИ.

Чл. 4. (1) ИП осигурява възможност за своите професионални клиенти да се ползват от по-висока степен на защита, която се предоставя на непрофесионалните клиенти. ИП уведомява професионалния клиент преди началото на предоставяне на инвестиционни услуги, че въз основа на получената от клиента информация той се смята за професионален клиент и по отношение на него ще се прилагат правилата за професионалните клиенти, освен ако ИП и клиентът не уговорят друго.

(2) ИП уведомява професионалния клиент, че има право да поиска промяна в условията на договора с цел осигуряване по-висока степен на защита за клиента.

(3) ИП осигурява по-висока степен на защита за професионален клиент по негово искане, когато клиентът прецени, че не може правилно да оцени и управлява рисковете, свързани с инвестирането във финансови инструменти.

(4) По-високата степен на защита по ал. 3 се предоставя въз основа на писмено споразумение между ИП и професионалния клиент, в което изрично се посочват конкретните услуги, дейности, сделки, финансови инструменти или други финансови продукти, във връзка с които на клиента ще се осигурява по-висока степен на защита.

(5) По-високата степен на защита по ал. 3 осигурява на професионалния клиент, че няма да се смята за професионален клиент за целите на приложимия режим към дейността на ИП.

Чл. 5. (1) Клиентите, които не са професионални, включително организации от публичния сектор, местни държавни органи, общините и частните индивидуални инвеститори, могат да поискат спрямо тях да не се прилагат правилата за извършване на дейност от ИП, които осигуряват по-висока степен на защита за клиентите.

(2) ИП може да третира клиент по ал. 1 като професионален клиент, ако са налице критериите по т. 1 на раздел II от Приложение 1 към § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти и е спазена процедурата по чл. 3, т.4.1. За клиент, за който са изпълнени условията по изречение първо, не се смята, че притежава знанията и опита на професионалните клиенти.

(3) ИП не прилага съответните правила, които осигуряват по-висока степен на защита за клиентите, само ако въз основа на оценката му за опита, уменията и знанията на клиента може да направи обосновано заключение, че съобразно характера на сделките или услугите, които клиентът възнамерява да ползва или да сключва, клиентът може да взема самостоятелни инвестиционни решения и да преценява рисковете, свързани с тях.

(4) Оценката по ал. 3 може да се извършва съгласно условията и реда за оценка, предвидени за лицата, които управляват дейността на инвестиционните посредници, застрахователите или кредитните институции, съгласно правото на Европейската общност. В случаите, когато клиентът по ал. 2 няма самостоятелен управителен орган, на оценка подлежи лицето, което има право да сключва самостоятелно сделки за сметка на юридическото лице.

(5) Когато клиент на ИП е определен като професионален клиент въз основа на процедура и съобразно критерии, аналогични на тези за клиенти, които по тяхно искане могат да бъдат смятани за професионални (по раздел II от Приложение 1 към § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на ЗПФИ), този член не се прилага.

(6) Клиентите на инвестиционния посредник, определени като професионални съгласно ал. 1 - 5, са длъжни да уведомяват ИП за всяка промяна в данните, послужили като основание за определянето им като професионални клиенти. При неизпълнение от клиента на задължението му по изречение първо всички рискове са изцяло за сметка на клиента.

(7) В случаите, когато ИП в хода на извършваната от него дейност установи, че клиент, определен като професионален съгласно ал. 1 - 5, е престанал да отговаря на условията по чл. 3,

т. 4, при които е определен като професионален клиент, ИП предприема необходимите мерки за прилагане на по-високата степен на защита по отношение на този клиент.

Чл. 5а. (1) ИП по собствена инициатива или по искане на клиента може:

(а) да определи като професионален или непрофесионален клиент, който в други случаи би бил определен като приемлива насрещна страна по смисъла на чл. 3, ал. 3;

(б) да определи като непрофесионален клиент, който се счита за професионален клиент по смисъла на чл. 3, т. 1.

(2) В случаите, когато приемлива насрещна страна изрично поиска третиране като непрофесионален клиент, инвестиционният посредник третира приемливата насрещна страна като непрофесионален клиент, прилагайки разпоредбите по отношение на исканията за третиране като непрофесионален клиент, се прилагат съответно чл. 4, ал. (2) - (5) от настоящите Политики и Процедури.

(3) Когато клиент поиска третиране като приемлива насрещна страна в съответствие с чл. 71 параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 565/2017, се прилага следната процедура:

а) инвестиционният посредник предоставя на клиента ясно писмено предупреждение относно последствията за клиента от такова искане, включително видовете защита, които клиентът може да загуби;

б) клиентът потвърждава писмено искането за третиране като приемлива насрещна страна или като цяло, или по отношение на една или повече инвестиционни услуги или сделка, или видове сделки или продукти, както и това, че разбира последиците от загубата на защита в резултат на искането.

VI. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 6. (изм. с решение на СД от 15.06.2020 г.) Настоящите Политики и процедури могат да бъдат изменяни с решение на Съвета на директорите.

Чл. 7. (изм. с решение на СД от 15.06.2020 г.) Настоящите Политики и процедури се предоставят на служителите на ИП „МК Брокерс“ АД за сведение и изпълнение, като същите са длъжни да се запознаят с тях и да ги спазват в ежедневната си дейност.

Настоящите Политики и процедури са приети с решение от приети с решение от 26.10.2007г. на Съвета на директорите, изменени с решение от 03.01.2018 г. на Съвета на директорите, изм. и доп. с решение от 15.06.2020 г. на Съвета на директорите на ИП “МК Брокерс” АД.